

te ændringsforslag til artikel 5 blev trukket tilbage, fordi det ikke kunne samle den fornødne tilslutning, antaget, at tingsskade er omfattet af konventionens bestemmelser. De norske motiver anviser ikke nogen klar løsning på fortolkningsspørgsmålet, men synes at antage, at spørgsmålet i visse tilfælde skal løses efter konventionens regler, i andre efter almindelige erstatningsretlige regler.

Spørgsmålet om, hvilken forståelse man bør anlægge af konventionen med henblik på sælgerens ansvar for skade, som den solgte vare forvolder på køberens ting, har bl.a. været drøftet med Industrirådet, der har peget på, at det efter Industrirådets opfattelse er ønskeligt, at der ikke pålægges danske sælgere et ansvar for skade forvoldt af salgsgenstanden, som går videre end det ansvar, sælgere har i de lande, som danske eksportører skal konkurrere med. Under henvisning til Industrirådets synspunkt finder Justitsministeriet, at man i Danmark ligesom i Sverige og Finland bør anlægge den fortolkning, at skade, som den solgte vare forvolder på køberens ting, er omfattet af konventionens regler, herunder den kortere forældelsesfrist for sådant ansvar i konventionens artikel 39, stk. 2.

Det skal fremhæves, at den anførte fortolkning ikke er i overensstemmelse med dansk rets almindelige afgrænsning mellem kontraktansvar og produktansvar. Det forudsættes ved lovforslaget, at der uden for konventionens område ikke sker nogen ændringer i gældende rets afgrænsning mellem kontraktsansvar og produktansvar ved skader, som en købt genstand forvolder på køberens ting.

Til artikel 6

I artikel 6 fastslås det, at konventionen med undtagelse af artikel 12 er *deklaratorisk*. Konventionens deklaratoriske karakter giver sig udslag såvel i, at parterne helt kan udelukke anvendelsen af konventionen, som i at de kan fravige eller ændre virkningen af konventionens bestemmelser. Dette kan ske både udtrykkeligt og stiltiende. Det anførte gælder også en aftale mellem parterne om at fravige eller ændre virkningen af enkelte bestemmelser i konventionen. Det følger af artikel 9, at konventionen også kan fraviges ved sædvane.

Kapitel II

Almindelige bestemmelser

Til artikel 7

Artikel 7 behandler spørgsmålet om konventionens fortolkning og udfyldning. Formålet med bestemmelsen er at gøre opmærksom på konventionens internationale baggrund, således at den ikke fortol-

kes med udgangspunkt i national begrebsdannelse og fortolkningsmetode.

Ifølge *stk. 1* skal der ved fortolkning af konventionen tages hensyn til dens internationale karakter og til behovet for at fremme ensartethed ved dens anvendelse. Heri ligger bl.a., at man ved fortolkning af konventionen bør tilstræbe, at den retsenhed, som er opnået gennem ensartede konventionsbestemmelser, opretholdes ved anvendelsen af konventionen. Man bør derfor være opmærksom på bl.a. retspraksis fra andre konventionsstater og fortolkninger, som er fremført i den internationale retsvidenskabelige litteratur. Endvidere skal der ved fortolkningen af konventionen tages hensyn til behovet for at fremme iagttagelse af god forretningsskik i international handel.

I *stk. 2* behandles spørgsmålet om udfyldning af konventionen. Såfremt et spørgsmål ikke er afgjort udtrykkeligt i konventionen, skal det afgøres i overensstemmelse med de almindelige grundsætninger, som konventionen bygger på. Såfremt sådanne grundsætninger ikke findes, skal spørgsmålet afgøres efter den lov, som efter den internationale privatrets regler bliver anvendelig på aftalen. Også bestemmelserne om udfyldning gælder kun for sælgerens og køberens rettigheder og forpligtelser hidrørende fra købet.

Til artikel 8

Artikel 8 angår fortolkning af parternes erklæringer og adfærd.

I *stk. 1* fastslås en hovedregel om, at en parts erklæringer og adfærd skal tolkes i overensstemmelse med den pågældende parts hensigt, hvis den anden part kendte eller ikke kunne have været uvidende herom.

I *stk. 2* behandles de tilfælde, som ikke er omfattet af *stk. 1*. Bestemmelsen gælder, både hvor partens hensigt ikke kan fastslås, og hvor modparten har været uvidende om partens hensigt. I disse tilfælde skal erklæringer og adfærd tolkes i overensstemmelse med den opfattede, som en fornuftig person i den anden parts sted under samme omstændigheder ville have lagt i erklæringen eller adfærden. Bestemmelsen indebærer, at en erklæring skal fortolkes i overensstemmelse med den sprogbrug, som anvendes i modpartens branche, medmindre erklæringen eller omstændighederne giver anledning til formodning om, at noget andet har været tilsigtet.

Endelig angiver *stk. 3*, at der ved fortolkningen af en parts hensigt, eller af hvilken opfattelse en fornuftig person ville have haft, skal tages hensyn til alle sagens relevante omstændigheder. Det nævnes særligt, at der skal tages hensyn til parternes forhandlinger, den praksis som parterne har skabt mellem sig, sæd-